

НОВА ЕВРОПА

NEUES EUROPA
BERLIN W 56, POSTBOX 22

СЪДЪРЖАНИЕ:

Германия и България	2
Мусолини каза	5
Германската морска война ...	5
Методитѣ на английското морско военно ръководство....	8
Германия и българския износъ на грозде, зеленчуци и плодове	11
Прочистването на Европа отъ еврейтѣ	14
Досегашнитѣ германски обществени осигуровки.....	18
Кратки новини.....	20
Въ страната на техническитѣ чудеса	21

Германия и България

Борбата на британската империя срещу Европа навлизаше все повече в своята решителна фаза. Нейните опити да направи западна Европа като клопка за Германия бяха още в първите дни на войната добре преценени и съответно осуетени. Фюрерът, с своята мъдра прозорливост, прозря маневрата. И когато през миналата зима Англия, с една отклонителна маневра искаше да създаде размирици на Балкана, за да концентрира германското внимание към Югоизтока, Адолф Хитлер знаеше, че английското намърение в момента бѣ насочено към скандинавските държави, които Англия искаше да окупира и тогава да постави германската сухопътна войска, чрез Холандия, Белгия и Франция, в положение на шахъ. Тази британска клопка за мишки, вмѣсто обаче да постави германските войски в положение на махъ, тя удари военното ръководство на Англия. Фюрерът изпревари

англичанитѣ и завладѣ Норвегия, разби спорната сила на британските васали въ Западна Европа и по тоя начинъ очисти Европа отъ тяхъ.

Но както при всички голѣми и истински победи, то и въ този случай поражението на едно бойно поле носи съ себе си ядката за едно ново поражение на следващото бойно поле. При една такава война като днешната, на първа линия идва поражението на дипломатическото поле: цѣлватъ Югоизтокъ, който по-рано бѣ една мѣсто за британски интриги, саботаж и подстрекателства за война, дойде въ съзнание. Той разбра, че задъ шумната фасада отъ хвалебствия на британската империя, нѣма собствено нищо. Той прозря лъжитѣ на британската пропаганда и опасността, която грози всѣки народъ, когато Чърчилъ предлага „своего приятелство“ и обещава своята „военна подкрепа“. Затова той пристѣпи къмъ собствена защита.

Подписването на пакта между България и силитѣ отъ Остаъ.

Въ приема, който Фюрерът даде въ честъ на подписването на тройния пактъ отъ страна на България, бѣха с поканени и ранени войници.

Румъния изгони английскитѣ подстрекатели за война, изгони всички саботьори и сама разреши спорнитѣ си гранични въпроси съ своитѣ съседи, за да предотврати всѣки конфликтъ, каквѣто подготвяваше английската подстрекателна пропаганда. Този примѣръ стана училище. Унгария се присъедини къмъ тристранния пактъ, последвана отъ Словакия и Румъния. Чакаше се само удобния моментъ и България да направи тази крачка, тъй като за България това държане по отношение на Германия и силитѣ отъ остана, бѣ само едно логическо продължение на досегашната и традиция.

Най-удобниятъ моментъ за тази крачка бѣ тоя, когато Англия съ евтини успѣхи за престижъ се опита да насочи свѣтовното внимание къмъ итали-английския и итали-гръцкия фронтъ, за да прикрие своитѣ истински намѣрения, този пътъ по отношение на Югоизтока. Пжтуването на Донавонъ, заплаш-

ващата речъ на Чърчилъ срещу България, посѣщението на Идънъ въ Анкара съ задкулиситѣ намерения, които югославянскиятъ в. „Време“ разкри преди известно време, дадоха поводъ на прозорливото око да прозрѣ, че Англия иска да използва Балкана и Югоизтока за единъ новъ пожаръ.

Ненападателната декларация между България и Турция, присъединяването на България къмъ тристранния пактъ и маршътъ на германскитѣ войски въ България за запазване на мира въ Югоизточна Европа — събития, които следваха като удари въ единъ елегантенъ дуелъ, счушиха шпагата на Уйстонъ Чърчилъ.

Въ хода на тѣзи събития България задържа въ решителния часъ своето приятелство съ Германия. Между стари и искрени приятели нѣма нужда да се говори за него и да се доказва. Дѣлото е по-убедително отколкото думитѣ.

Отъ балкона хотелъ „Имперялъ“ въ Виена, по случай подписването на пакта,Фюрерътъ приема овациитъ на хиляди виенчани. До него е гаулайтера на Виена Балдуръ фонъ Ширахъ.

Мусолини каза

„Заблуда е, ако се вѣрва, че Съединенитѣ Щати въ Северна Америка сѣ една демокрация. Въ сѣщностъ тѣ сѣ една политическа и финансова олигархия, владѣна отъ еврейтѣ и се изразява въ една лична, до най-висша степенъ форма на диктатура. Лѣжа е, че силитѣ отъ Остъта, следъ погрома на Англия ще нападнатъ Америка.

Нито въ Римъ, нито въ Берлинъ не се занимаватъ съ измислянето на такива фантастични планове. Такива планове могатъ да бждатъ измислени само отъ една заблудена глава. Ние сме тоталитарци и такива ще останемъ, но винаги стѣпили здраво съ краката върху почвата. Американцитѣ могатъ да бждатъ спокойни и не бива да се тревожатъ отъ „злия вѣлк“, който билъ искалъ да ги изяде. Всѣки случай, вѣроятнo е, че Съединенитѣ Щати, преди да бждатъ нападнати отъ войницитѣ на Остъта, ще бждатъ нападнати отъ малко известнитѣ, но възмѣна на това пъкъ твърде военнопобивитѣ жители на Марсъ, които ще слѣзатъ отъ небеснитѣ висини въ една великолепна хвърчаща крепостъ върху земята.“

Фюрерътъ въ разговоръ съ министъръ-председатели проф. Богданъ Филовъ.

Германската морска война

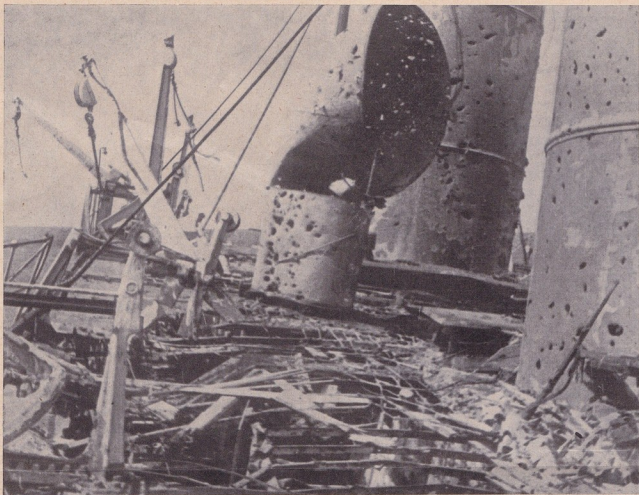
Подъ горното заглавие ние предаваме разказа на военния кореспондентъ Йохенъ Бренеке за неговитѣ лични преживѣлици и наблюдения въ германската морска война.

Изречението „Германскитѣ презморски флотски сили“ въ последнитѣ дни доби отново една корона чрезъ свѣткавично бързото унищожаване на единъ английски конвой. Храбритѣ предприятия на германскитѣ морски сили водятъ отъ день на день къмъ едно все по-голъмо отслабване на английската търговска флота и преди всичко къмъ едно отслабване по отношение на неприятелската морска флота.

Поради редъ причини и обстоятелства азъ не мога да се впускамъ върху всички подробности върху търговската морска война и въ далечнитѣ морета, макаръ че точно тѣзи факти ни биха дали една вѣрна представа за грандиозния подвигъ, храбростта и преимуще-

ствата на германскитѣ операции отъ стратегическа гледна точка. Но ще дойде день когато ще се пише историята на германската военна флота, когато походитѣ на германскитѣ военни параходи въ задморскитѣ води ще бждатъ удостоени съ достатъчно мѣсто. По край нашитѣ подводници и нашитѣ въздушни сили тѣ сѣ решаещия факторъ за живота на британския островъ.

Преди да ви разкажа нѣщо на основание на най-различнитѣ преживѣлици отъ войната върху борда на кръстосвачитѣ въ презморието, моля да имате предъ видъ, че германската военна флота въ своята борба стои срещу единъ противникъ, който твърде много я превъзхожда по своята численостъ. И, ако нашата, сравнително по-малка военна флота, има куражътъ да влѣзе въ области, въ които Англия мисли, че господствува съ своята флота, то това характеризира нашето днешно държане

Така изглежда единъ разрушенъ английски параходъ.

и, по принципъ нашето ново схващане, въ особенъ мащабъ.

Военнитъ параходи които опериратъ въ задокеанскитъ води сж раздѣлени отъ своето отечество отъ много месеци. Трѣбва да се вземе подъ внимание, че тѣзи германски кораби, противоположно на английскитъ морски сили, нѣматъ никѣде бази, за да могатъ да допълватъ своитъ горивни материали, хранителни припаси и военни мунѣции. Екипажътъ е длъженъ самъ да се грижи и самъ да попълва и се снабдява по другъ пѣтъ и по свой начинъ. И действително екипажитъ на тия параходи сами се справятъ съ тия мѣчнотии, които сж извънредно голѣми. Това доказватъ тѣхнитъ дѣла. Макарь че нѣщата съ малки изключения да оставатъ сжитѣ както и презъ свѣтовната война, борбата на кръстосвачитъ въ презокеанскитъ води носи съ себе си една голѣма опасностъ и голѣми мѣчнотии за параходитъ и екипажа. Въ миналата

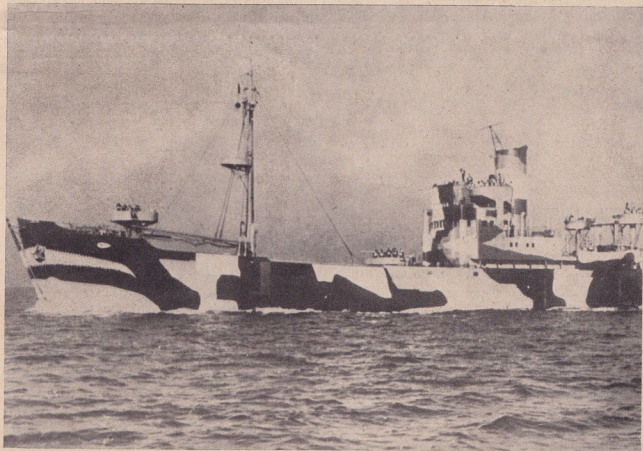
война опасността отъ въздушно разузнаване не бѣ на лице. Днесъ, обаче, неприятелскитъ аероплани кръстосватъ и прекосяватъ голѣми пространства. Сжшо така тогава нѣмаше прецизно работящитъ съобщения и сигнали, които днесъ фактически сѣществуватъ въ всички търговски параходи. Опасността да бждемъ открити чрезъ радио съобщения отъ неприятелски или въ служба на неприятеля търговски кораби или дори отъ неприятелски помощни кръстосвачи, е извънредно много голѣма. Но не е само това. Много по-опасни сж съобщенията чрезъ радиото, въ които се дава точно описание на военния параходъ. Разбира се, че германскитъ параходи иматъ възможността да се пазятъ, по-добре е, ако задържанитъ параходи не функциратъ. Впрочемъ при улавянето на нѣкой параходъ, радиосъобщаването не е позволено, защото споредъ международното право то се третира като военно действие. Това знаятъ всички капи-

тани на параходи, но тѣ не всѣкога се съобщаватъ съ това.

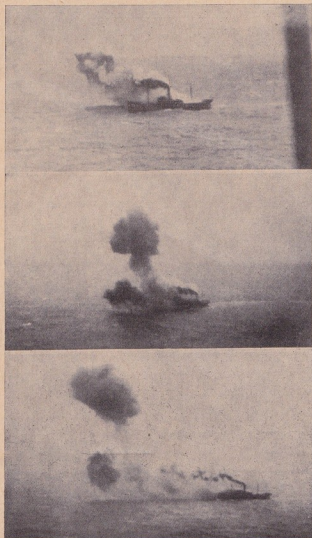
Всѣки случай, когато единъ неприятелски параходъ се опиташе да предприеме една подобна военна мѣрка, то капитанитѣ на германскитѣ кръстосвачи въ далечно-морекитѣ води вземаха съответнитѣ мѣрки, за да се предпазятъ.

Азъ припомнямъ параграфъ 39 отъ закона за пиратството, въ който между другото се казва: като неприятелска помощ може да се смѣта, по-нататѣкъ, когато единъ параходъ, снабденъ съ радиопредавателна станция, предаде и съобщения върху военнитѣ сили и военнитѣ операции, които сѣ въ услуга на неприятеля. Тѣзи постановления се отнасятъ както е известно къмъ начертанитѣ правила отъ Хагската юридическа комисия презъ 1923 г. върху употребяването на радиотелеграфа на военни параходи, които, макаръ че не бѣха влѣзли въ сила като международенъ правенъ договоръ, все пакъ съответствуваха на господстващото правно схващане по онова време.

Собствено за съжаление е, че английскитѣ капитани, които правятъ опити да предаватъ радиограми, по настоящемъ не могатъ да стигатъ до Англия. Ако биха имали тая възможностъ, точно въ Англия тѣ биха могли да изнесатъ по една сказка предъ своитѣ колеги, по една сказка именно върху това, колко бързо германцитѣ реагиратъ щомъ се предизвикатъ военни действия. Тѣ биха могли да кажатъ, че мореплаването за Англия въобще трѣбва да бѣде прекратено. Всѣки случай, обаче, капитанитѣ на онѣзи неутрални кораби, които сѣ на служба при англичанитѣ и сѣ задържани отъ тѣхъ, безъ остатъкъ сѣ излѣкувани отъ тия порочни навики въ морската служба. Азъ мога да разкажа достатъчно случаи както наречения случай „Борхеръ“, при които английската радио-предавателница отъ заловения параходъ се опита да подаде знакъ за повикване. Въ такъвъ случай, обаче, единъ добре прицеленъ изстрелъ разрушава радиостанцията. Англичанитѣ не трѣбва да трѣбятъ по свѣта, че това било едно безчовѣчно,

Единъ отъ многото германски спомагателни крайцери, които опериратъ въ далекоокеанскитѣ води.

Тази снимка показва три момента от потъването на един английски параход, одучен от германските въздушни сили.

жестоко водене на войната от страна на германските презморски флотски сили. Англичанинът знае много добре, към какви последствия води всеки опит да се предаде една радиograma. И ако необезпокояваните и безотговорни подстрекатели дават подобни нареждания на своите капитани, то засягатитъ ще тръбва да отправят своите оплаквания не към насъ, а към ония, които дават тия нареждания.

И тукъ азъ мога да напомнимъ за единъ параграфъ отъ противопиратското право. Това е сжиятъ чл. 39, който казва следното: за указана помощ на неприятеля може да се смята и радио-предаването на единъ трети параходъ, снабденъ съ радиопредавателна станция, който получи нареждане отъ единъ воененъ комендантъ, намиращъ се непосредствено до мѣстото на опериращата единица и, този параходъ, се възползува отъ съобщенията на радиостанцията. И това не бѣ добило смисълъ на единъ международенъ договоръ, но бѣ признато като международно правило. Германия, отъ своя страна съобщи на всички неутрални правителства въ този смисълъ. На практика тѣзи правила се прилагатъ по таквъ начинъ, штоо германските параходи да могатъ да заставятъ всеки неприятелски параходъ, а даже и неутраленъ да спрѣ и да не може да протелеграфира веднага за това. Въ таквъ случай германскиятъ комендантъ има право при най-малкъ опитъ на противника да се противопостави на даденитъ му нареждания и да влѣзе въ действие. (следва.)

Методитъ на английското морско военно ръководство

отъ контърадмиралъ Лютцо

Англичанитъ съобщаватъ, че тѣ сж били обявили войната на Германия ужъ не заради свои лични цели и интереси и, ако тѣ принаждаватъ нѣкои по-слаби нации да се прихекатъ на помощъ въ полза на английското военно ръководство, или ако тѣ молятъ за помощъ и получаватъ такава отъ С.-А. щати, то това става ужъ не за увѣковечаването на досегашното британско господство, нито за нѣкакво бждеще случайно англо-саксонско

господство и пр.; не за материални облаги и материално използване на Велико Британия или С.-А. Щати или на свѣтовния капиталъ или най-сетне въ защита на евреитъ. Американскиятъ президентъ и американскитъ работници подкрепятъ ужъ силата, която се бори за демокрацията срещу своеволивостта и за цивилизацията срещу варварството. Защото кой ще защитава малкитъ и слабитъ срещу експлоатацията, ако британската флота не

може на всекиже да се грижи за правото и реда където живеят хора?

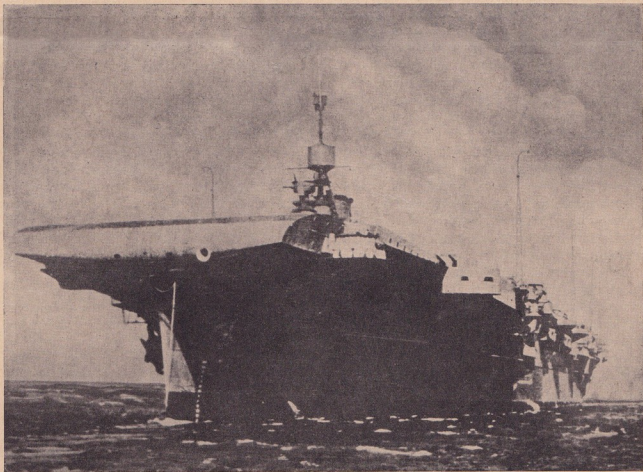
Въ свѣтовната война Германия изпита първият проби отъ методитѣ на тая английска служба въ защита на реда чрезъ британската военна мощь. Но това не се случи само съ Германия. Също така и международното право и неутралнитѣ страни почувствуваха и получиха своя дѣлъ отъ действието и въздействието на тия методи.

Къдо следъ обявяването на свѣтовната война, единъ искренъ и почитенъ американецъ, който при това пазѣше една почтена неутрална линия, се опита чрезъ позиви и хвърчащи листа да освѣтли американското общество върху ужасния начинъ по който английската флота нахърнява правата и свободитѣ на другитѣ нации. Този американецъ бѣ Фулertonъ. Нѣма, пишеше той, къмъ края на 1914 год. нито една нация, която пътувайки презъ Атлантическия океанъ, да може свободно да праща свои кораби въ Срѣдиземно море или презъ Суецкия каналъ за Азия, безъ съгласието на

Англия и нейната флота. Морето е станало частно притежание на Англия.

Какво ли би могълъ да пише този правно мислящъ американецъ вече по-късно, когато Англия отне всѣкаквъ неутралитетъ и суверенитетъ на всички неутрални сили, принуди ги да признаятъ това, а нѣщо повече, принуди ги дори да започнатъ на свой редъ и тѣ да упражняватъ една собствена контрола спрѣмо Германия? Какъ ли би се осмѣлили тоя неутраленъ американецъ да пише и по-късно, когато Англия, следъ войната успѣ чрезъ Обществото на Народитѣ да санкционира своята търговско-военна система и на послабитѣ отне правото и неутралитета, вече верѣдъ мира, чрезъ чл. 16 отъ пакта за О. Н. който задължаваше членовѣтъ му да взематъ участие въ една стопанска война срещу всѣки бѣдещъ непрителъ на Англия?

Следъ като Англия успѣ да добие болшинството на самостоятелнитѣ държави и да ги измами въ тѣхния стремежъ къмъ свобода и независимостъ за вземане на решения, Англия

вече можеше да започне новата война с добрата надежда за успѣхъ на една нова безмилостна блокада и затова е отъ голѣмо значение да се изследватъ нейнитѣ методи и то точно съ огледъ на правото на свобода и човѣчностъ.

Ние можемъ само да припомнимъ следното: всичко, което е създадено съ трудъ отъ вѣкове насамъ, за да се въведе по моретата, на мѣстото на насилието и разбойничеството, единъ правовъ редъ, е премахнато не отъ другъ, а отъ самата Англия. Днесъ нѣма вече право, а има английско своеволие и насилие. Защото по моретата нѣма право да пѣтува и търгува ония, който е неутраленъ, а само ония, който е въ служба на Англия. А въ служба на Англия е всѣки корабъ, който носи едно удостоверение издадено отъ английскитѣ морски контролни служби за принадлежността на парахода и на стоката която носи той параходъ. И неутралнитѣ страни трѣбва да понасятъ той съ нищо не оправданъ контролъ; и още друго: върху собствената си територия тѣ трѣбва да понасятъ обстоятелството, че английскитѣ консули упражняватъ прерогативи на царе и крале. Тѣзи именно консули издаватъ тия удостоверения за излизането и пѣтуването на параходитѣ на неутралнитѣ страни отъ собственитѣ имъ пристанища. Черната листа, обаче, бѣ изготвена още преди обявяването на войната, и тя заплашва всѣки неподчиняващъ се, всѣка фирма, която не се подчинява безусловно на английското самоуправство, съ пълненъ стопански банкрутъ. Изпълнението на това е безъ кръвъ, но смъртно. Третирането на нѣколко по-нататъшни мѣрки и предпоставки ще послужатъ да се види безполезния английски крстоносенъ походъ за идентъ на демокрацията, на хуманността и християнството, въ неговото истинско лице.

Вече месецъ преди обявяването на войната презъ пролѣтъта на 1939 год. Англия предвиди за една бъдеща война срещу Германия на първо време контрола надъ всѣки търговски параходи, които биха могли въобще да минатъ въ задморскитѣ пѣтища. И веднага съ обявяването на войната тѣзи мѣрки влѣзоха въ сила. Но тъй като британската флота не бѣ въ състояние да упражни една такава широка морска военна контрола срещу Германия и нейнитѣ съседни, споредъ международното право въ задморието параходитѣ бѣха при-

нудени да спиратъ въ пристанища, за да бждатъ контролирани. Въ европейскитѣ пристанища властта за контрола надъ параходитѣ падна въ рѣцетъ на разни контролни дружества, които поеха отговорността, че отъ носенитѣ блага нищо нѣма да бжде изпращано въ Германия, а въ пристанищата отъ нждето трѣбваше да отпѣтуватъ тия параходи, властъ за такава контрола имаха английскитѣ търговски консули, които и издаваха така нареченитѣ контролни свидетелства. Така неутралнитѣ бѣха заставени да служатъ на военното облекчаване на Англия и чрезъ тѣхното съдействие да освобождаватъ английскитѣ военни морски сили за други военни цели. Но не само безсилнитѣ трѣбваше да се приспособяватъ къмъ това. Тия мѣрки бѣха приложени и по отношение на „свободнитѣ граждани“ на С.-А. Щати. Английското своеволие не зачете честта и достойнството и на ония, отъ които то очаква такава бърза и такава необходима подкрепа. Презъ септемврий 1940 год. единъ северо-американски параходъ, на пѣтъ за Лисабонъ, бѣше принуденъ, въ отечественото му пристанище Нью-Йоркъ отъ английския консулъ, да стовари една частъ отъ своята стока и да пристигне въ Лисабонъ натоваренъ до половина. Ако нѣкои американски граждани поиска да напусне своето отечество отъ Нью-Йоркъ съ параходъ или аеропланъ, то той ще трѣбва да вземе разрешение отъ Англия. И стигаше се даже до тамъ, че дори американскитѣ граждани нѣмаха право да изпращатъ писма презъ Тихия океанъ, защото англичанитѣ тамъ нѣматъ Възможностъ да ходятъ на ловъ за германски военни параходи и да се отдадатъ на грабежъ на пощата. Пѣлата поща отъ Америка за Европа трѣбва да бжде пренасяна презъ Атлантическия океанъ и на о. Бермуда бива подлагана подъ английска цензура.

Какво можемъ да си представимъ подъ понятието английска цензура, това ни разкри единъ чиновникъ отъ английската контрола по пощата. Струва си труда да го изслушаме. Международното право, което запазва пощенскитѣ отношения между неутралнитѣ страни не представлява за Англия никаква сѣпка. Не оставае сдѣлка или трансакция, която Англия веднага да не смущава или използва за себе си.

Като заключение, нека приведемъ една

случка от най-ново време: Португалия, вследствие лошата реколта на житото, тръбваше да извърши доставка на такова от Съединените Щати. За осигуряване на транспорта по море, имаше едно предложение от едно швейцарско осигурително дружество. Това предложение, разбира се, беше открито от английските агенти. На основание на това, на Португалия бѣ внушено от английските консулски агенти, че тѣхните параходи се получат само тогава свидетелство за

пѣтуване, ако осигуровката бѣде направена въ Лондонъ.

Ето така действува британското морско господство. Защо Швейцария трѣбва да спечели отъ една скромна сдѣлка? Защо португалскиятъ народъ ще трѣбва да яде евтинъ хлѣбъ? Той трѣбва да плати това което искатъ англичанитѣ или да гладува. И това не е само съ Португалия. Цѣла Европа трѣбва чрезъ гладъ да бѣде принудена да стане послушна.

Германия и българския износъ на грозде, зеленчуци и плодове

Стопанските връзки между Германия и България се засилиха презъ последнитѣ години извънредно много. 60 до 70% отъ българската външна търговия се пада на Германия. Голѣмиятъ пазаръ за земеделски произведения, който се създаде въ Германия следъ поемането на властта отъ националъ-социалистическото движение, откри за продуктитѣ на българската земя широки пластиментни възможности и тласна производството на редица земеделски артикули съ бързи крачки напредъ. Увеличената покупателна способностъ на широкитѣ маси отъ германското работничество следъ 1933 год., следъ като се премахна безработицата и се създадохъ условията за задоволяване на по-голѣмъ кръгъ отъ материални и културни нужди въ тази страна, създаде и за България единъ новъ шансъ: използувайки благоприятната пазарна конюнктура да развие онѣзи клонове отъ земедѣлското си производство, които отговарятъ най-добре на естественитѣ условия въ страната и носятъ най-добъръ поминѣкъ за населението. На първо мѣсто между тѣхъ стоятъ плодоветѣ, гроздето и зеленчуцитѣ. Можемъ смѣло да кажемъ, че България стана износител на грозде, плодове и зеленчуци, до голѣма степенъ, благодарение на новия социаленъ и държавенъ строй въ Германия отъ 1933г., който гарантира пазаръ и цени за тѣзи продукти.

Случайно ли е това развитие и съществува ли за България други възможности за да може да развие въ такава степенъ, безъ помощта на германското стопанство, своя износъ на плодове, грозде и зеленчуци, а отъ тамъ и своето градинарство, лозарство и овощарство?

България лежи въ срѣдата на Българския полуостровъ. Съ Европа тя е свързана чрезъ Дунава, по море и съ желѣзница. Най-ефтиниятъ пѣтъ за търговския трафикъ е водниятъ таквъ. Той, обаче, същевременно е и най-бавниятъ. За българскиятъ експортъ отъ плодове, грозде и зеленчуци въ прѣсно състояние, който обхваща около $\frac{1}{5}$ отъ цѣлия износъ на страната, пѣтитъ по море е неизползуваемъ. Независимо отъ пазарнитѣ възможности, които за повечето крайморски държави (Турция, Гърция, Египетъ, Италия, Франция и пр.) поради собственото имъ производство на такива артикули сѣ равни на нула, при сегашнитѣ транспортни условия прѣснитъ зеленчуци, грозде и плодове не могатъ да се пренасятъ съ параходи и да пѣтуватъ съ седмици, като при това запазятъ конкурентно-способността си. Това е особено вѣрно за българскиятъ земеделски произведения въ Англия, където освенъ съ специалната протекция на колониалнитѣ и доминионни продукти, тѣ трѣбва да конкуриратъ и на ефтиното плантажно производство на задокеанскитѣ страни, които разполагатъ не само съ изобилни капитали, но и съ силно развита машинизация въ земедѣлнето.

За българското грозде, плодове и зеленчуци остава единственъ пѣтъ по желѣзница и отчасти по Дунава, който води неминуемо за или презъ Германия. Последната, съ неотгънитѣ си покупателни възможности, съ неограничената поглъщателна способностъ на своето индустриално население, представлява не само най-добрия, но и най-сигурния пазаръ за горнитѣ артикули, което доказа и разви-

тието на външната търговия на България през последните години и особено през настоящата война.

Ако не беше Германия с своите добри и предварително установени твърди цени, българското производство на плодове, грозде и зеленчуци никога нямаше да вземе тъзи размър, който достигна през годините от 1936 до 1940. Лозарството, което се намираще пред истинска катастрофа поради пресищането на вътрешния пазар, намърши в Германия отдушник, който му спести тежки изпитания. Чрез засиления износ на грозде, а впоследствие и на вино за Германия, българското лозарско съсловие беше спасено от сериозни финансови затруднения, българската държава от един важен за нея социален проблем, а България се превърна в най-големия експортър на пръсно грозде въ света. И това само въ 3—4 години!

Но не само въ досегашното развитие на експорта на грозде, плодове и зеленчуци се крие голѣмото значение на германския пазар за България. За последната е по-важно да знае, какъ за напредъ ще се развива този износ и кой въ бъдеще ще може да купува съгледаните плодове на българската земя.

Единъ погледъ върху картата на Европа и малко познания по география и стопански проблеми сѣ достатъчни за да се получи ясенъ отговоръ на този въпросъ. Единствена Германия ще бѣде въ състояние и въ бъдеще да закупува неограничено отъ България плодове, грозде и зеленчуци, защото тя сама не може да ги произведе въ достатъчно количество, защото има непрекъснато нарастващо население, което се нуждае отъ прехрана; защото последното се занимава сѣ индустриално производство и 75% отъ него живѣе въ градоветъ; защото — най-после — Германия нѣма друга държава, отъ която по-бързо и по-лесно да си доставя тѣзи продукти отъ България. Германия е ПРИНУДЕНА да купува плодове, зеленчуци и грозде отъ България, ако желае да удовлетвори напълно нуждитъ на своето население съ тѣзи продукти.

Съ това се откриватъ необитни възможности за българското селско стопанство. Последното е преситено съ работна ръка, която, поради липсата на начини за приложение въ земята, представлява скрита безработица, не фигурира въ никакви статистики на безработни въ

страната. Социалната опасност, която представляватъ за страната тѣзи скрити безработни, които института на проф. Янаки Молловъ изчислява на 35 до 40% отъ цѣлото активно земеделско население на България, е извънредно голѣма. Тя може да бѣде отстранена само ако това „излишно“ население намърши работа.

Чрезъ въвеждане на трудово-интензивни култури, между които на първо мѣсто сѣ гроздето, плодоветъ и зеленчуцитъ, една важна частъ отъ този проблемъ се разрешава, защото не само че доходътъ отъ тия култури по-много е 8—10 пѣти по голѣмъ (ягоди и др.) въ сравнение съ зърненитъ храни, но тѣ изискватъ и нѣколко пѣти повече работа отъ последнитъ.

България може да се превърне въ Калифорния на Европа, въ която благоденствието да не бѣде привилегия само на малцина. Условието за това сѣ на лице: трудолюбивъ народъ, отлични климатични и почвени условия, осигуренъ пазаръ за производството.

За българското овошарство, градинарство и лозарство се откриватъ и други възможности, които за неговото по-нататъшно развитие сѣ отъ не по-малко значение отколкото сѣ пазарътъ и ценитъ: това сѣ опитътъ и научнитъ придобивки, които се поставятъ на разположение на България чрезъ голѣмото развитие на германската наука и техника. Никоя друга държава не е отстъпвала до сега на България толкова много отъ своитъ научни постижения и технически открития въ областта на земедѣлието, както това е вършила Германия. Особено презъ последнитъ години, чрезъ системното организиране на цѣлото стопанство, чрезъ поставяне на науката напълно въ негова услуга, Германия съдействува за оползотворяването на редица земеделски продукти и отпадъци отъ тѣхъ, които до сега се продаваха на безценница или стоаха неизползувани. За дребното българско земеделско стопанство това е отъ особено голѣмо значение, защото при него трѣбва да се стопанисва извънредно економично и да се пести отъ всѣкъде и при всѣки случай.

Чрезъ разнитъ форми на консервиране, пулверизиране, замръзване и пр. на плодоветъ, гроздето и зеленчуцитъ, българското земеделско стопанство ще има възможностъ, използвайки опита и срѣдствата на германската техника, да увеличи още повече своето производство.

Оросителните и отводнителни проекти, които се проучват грижливо от българското правителство през последните години, очертават също така важни възможности за увеличение добива от българската земя и за създаване на допълнителни приходоизточници за българското селско население. Голяма част от напоителните инсталации ще бъдат използвани също за лозарство, градинарство и овощарство. Трудът на българския селянин ще бъде възнаграден, обаче, само

тогава, когато плодът на неговата работа намери добри и сигурни цени и трайни пазари. Без Германия и нейната неограничена поглъщателна способност това е немислимо. Дали въ прѣсно състояние или преработени въ видъ на пулпове, мармелади, консерви и пр., българското грозде, плодове и зеленчуци и за въ бъдаще ще намиратъ въ Третия райхъ най-добритъ си купувачи и най-сигурния си пазаръ.

Прочистването на Европа отъ евреитѣ

Понеже еврейското влияние въ германското стопанство е пълно ликвидирано, приближава края, когато ще бъде разрешенъ еврейския въпросъ въ цѣла Европа. Неговото последно решение, обаче, съставлява единъ международенъ въпросъ.

Не трѣбва да се заблуждаваме, че при отстраняването на евреитѣ се касае за единъ политически въпросъ отъ първа степенъ. Разбира се, че еврейското влияние се намираше предимно въ стопанския животъ, но това за живота на народа бѣ отъ грамадно значение.

Евреинътъ Родшилдъ, финансовиятъ диктаторъ преди нѣколко десетилѣтия.

Не по-малко бѣ значението на доминиращето влияние на евреитѣ въ печата, въ театъра, кината, въ търговията съ лѣкарствата и аптекитѣ. Силната позиция на еврейството почиваше точно върху префиненото участие на евреитѣ върху важни и решаещи мѣста въ стопанството, въ културата, въ правното дѣло, а също и въ държавния апаратъ. Тукъ тѣ играятъ най-вече ролята на „свирото съществуване“. Ето защо, изолирани мѣрки въ една само областъ отъ живота нѣма да играятъ решително значение за коренното решаване на този въпросъ, или пъкъ частични решения въ повече или въ всичкитѣ области на живота. Едно пълно изясняване и окончателно освобождаване на народа може да се постигне само съ пълното отстранение на евреитѣ. Че тукъ при това еврейския въпросъ може да се третира само главно като расовъ въпросъ, досегашнитѣ изследвания въ тая насока доказва, че това се разбира отъ само себе си.

Годината 1941 ще донесе отстраняването и на последния остатъкъ на евреитѣ отъ европейското стопанско пространство и съ това ще се постигне окончателния пробивъ на всички народни сили.

Къмъ това схващане водятъ главно три основни положения:

1. Стопанството на всички европейски народи ще се направлява въ все по-голямъ мащабъ къмъ силитѣ на остьта. На кой германски търговецъ или индустриалецъ ще се припише, че той контракува съ нѣкой еврейинъ? Затова, много е вѣрно, като послѣствие отъ това, твърдението, че отстранението на евреитѣ отъ експортния и импортния животъ на югоизточно европейскитѣ страни е явенъ бѣдегъ за напредването на тия стопанства.

Бащата и най-малкият синь от Родшилдовичи, чието финансово могъщество се изгради върху нещастieto на французите при Ватерло.

2. Освен това настъпва един революционен преломъ въ стопанското схващане въ всички континентални европейски страни. На всѣкъде привържениците и използвачите на залѣзващата еврейско-либерална система, съ всички сили се защищаватъ, обаче, колелото на историята не може вече да се спрѣ.

3. Единъ такъв революционен преломъ трѣбва да доведе въ духовното схващане до една нова стопанска система, която да бѣде установена безъ всѣкакво насилие. Ние вече виждаме какъ контурите на едно ново стопанство се очертаватъ въ всички страни. Преобразуването на юго-славянската национална банка, дирижиране на скотовѣдното стопанство въ Унгария, ограничаване на правата на управителните съвети въ Ромѣния, наказания за стопански саботажъ, ново устройство на външната търговия и външните търговски организации, по нататѣкъ закона за национална защита на стопанството въ Турция; подобни закони въ Италия, и Франция и пр. Всичко това сѣ белези за новото.

Стѣпка по стѣпка еврейите отстъпватъ назадъ. Една следъ друга тѣхните крепости падатъ, една страна следъ друга се освобождава отъ тѣхъ и за очудване е констатацията, че въпрѣки тѣзи мѣрки, стопанските процеси продължаватъ да протичатъ безъ смущения; разпредѣлителниятъ процесъ остана неполиянъ и пр. Нѣщо повече, следъ като еврейската капиталистическа и парична мрежа бѣ разкъсана, паразитизмътъ на еврейите изгълна въ всичката си голота. Тѣй като еврейите не сѣ способни да творятъ, то тѣ се насочваха изключително къмъ ръководните служби въ търговията, въ паричните, банкови и борови институции, както и въ осигурителните транспорти и пр. Трудътъ и идеите не се даваха отъ еврейите, а отъ талантиливи арийци. Въ всички предприятия имаше такива творящи хора, затова отстраняването на еврейите не донесе никаква празнина.

Тукъ ние привеждаме известни статистически данни за разпространението на еврейите.

Броя на еврейтѣ по континенти:

	1937 г. въ хиляда	1937	1900	1880
			процентно	
Европа	10,270	60,4	82,1	88,4
Америка	5,110	30,0	11,0	3,3
Азия	939	5,5	3,9	4,5
Африка	666	3,9	2,8	3,6
Австралия	30	0,2	0,2	0,2
Общо	17,015	100,0	100,0	100,0

Крѣгло $\frac{3}{5}$ отъ броя на всички евреи се падатъ на Европа. Източнитѣ евреи между Балтийско и Черно морета възлизатъ на 8 милиона души и показватъ една голѣма гъстота на населението между еврейтѣ.

Ясно е, че следъ края на миналия вѣкъ и настѣпването на настоящия трѣбва да се отбележи едно силно преселване на еврейтѣ къмъ Америка. Съединенитѣ Щати сѣ едно еврейско население отъ 4,5 милиона е най-богатата съ евреи страна, а Ню-Йоркъ, съ едно еврейско население отъ 2,5 милиона е най-богатия градъ въ свѣта на еврейско население. Броя на еврейтѣ въ различнитѣ страни се вижда отъ следващата таблица, отъ която се вижда, че най-малтъкъ брой на еврейско население има въ севернитѣ страни. Преброяването презъ 1930/31 год. даватъ за Дания, Норвегия, Швеция общо помалко отъ 15,000 евреи, което отговаря едва на $0,1\%$ отъ общия брой на населението.

Броя на еврейтѣ въ отдѣлнитѣ страни.

	Броятъ на последното проброяване, респекти- вно пресметане и оценяване.	Брой на еврейтѣ въ 1000	% на еврейтѣ отъ стопано- прителна- телитѣ.
Европа	1937 год.	10,270	1,95
Германия	1933/35	694,3	0,83
Белгия	1937	80	0,96
Велико-Брит.	1937	340	0,72
България	1934	48,4	0,80
Франция	1937	280	0,67
Гърция	1937	90	1,06
Италия	1937	52	0,12
Югославия	1937	75	0,49
Холандия	1937	135	1,58
Полша	1937	3,300	9,64
Румъния	1930	985	5,41
Съв. Рус. (Европ. частъ)	1937	2,950	2,22
Европ. Турц.	1937	60	4,74
Унгария	1930	444,6	5,01

Отъ даннитѣ на тази таблица ние си обясняваме защо въ югоизточнитѣ народи отъ дълго време се води една активна борба противъ експлоататорскитѣ стремежи на еврейтѣ. Въ Вѣ самитѣ югоизточноевропейски народи се пораждатъ нови движения, които преследватъ освобождаването на своитѣ страни отъ еврейското господство и върху своитѣ плакати тѣ носѣха лозунга за борба до край противъ това еврейско господство.

Положението въ Румъния.

Несравнено голѣмо е участието и влиянието на еврейтѣ въ Румъния. Следващата таблица ни показва участието на еврейскитѣ капитални въ нѣколко стопански клонове.

Участието на еврейския капиталъ.

Въ	
Търговията	78,1%
Осигурителното дѣло	81,5%
Транспортното дѣло	74,7%
Въ нѣколко индустриални клонове:	
Петролъ и петролни деривати	27%
Въглища и мино дѣло	27%
Металната индустрия	43%
Химическата индустрия	68%
Електротехниката	64%
Текстилната индустрия	64%
Корабостроителство	46%
Хранителни продукти	56%
Строителни материяли и индустр.	47%
Производство на кожи	56%
Целулоза и хартия	39%

Отъ значение за отбелязване е констатацията на д-ръ Шустеръ, че еврейскитѣ индустриални предприятия въ много малка частъ сѣ произтѣзли отъ занаятчийскитѣ работилници и, че въ по-голѣмата си частъ се касае за чисто капиталистически предприятия. До като напр. германската възнена индустрия води началото си още отъ 18 вѣкъ, една голѣма частъ отъ еврейскитѣ текстилни предприятия сѣ основани следъ свѣтовната война. Всички тѣзи предприятия принадлежатъ на единъ концернъ, който стоише близо до фалиралата еврейска „Мармарошъ-Бланкъ-Банка“.

Сѣщо така и въ социалнитѣ слоеве изпква господстващото положение на еврейтѣ. Въ търговията, банковото и осигурителното дѣло, както и въ тежката индустрия, еврейтѣ държатъ ржководно мѣсто, а въ управителнитѣ и провѣрителнитѣ свѣти на различнитѣ дру

жества и предприятия тѣ заематъ особени ржководни служби. Между срѣднитѣ търговски служажки и посрѣдници еврейтѣ се срѣщатъ рѣдко, а като работници тѣ почти никѣде не фигуриратъ.

Тѣй като 80% отъ ромънското население се занимава съ земедѣлие, а останалата частъ отъ 20% повече сж чиновници и войници, за останалитѣ занаяти остава една относително малка частъ отъ ромънския народъ. Че еврейтѣ не пропуснаха да използватъ това положение е много естествено.

Тѣхното положение като ключъ въ търговията, банковото и осигурителното дѣло и въ индустрията, намира своето обяснение въ това болно разединение въ стопанската структура на Румъния.

Доходите въ Ромъния (въ милиони леи)

Видъ на дохода	Румън.	еврей.	Малцинствата и чужденци	Общо
1. Земедѣлие, лозарство, овощарство, индустрия	7,215	360	1,150	8,725
2. Парично, банково, борсово дѣло и търговия	3,313	57,220	2,930	63,463
3. Индустрия	2,841	8,796	4,363	16,000
4. Свободни занаяти	2,046	9,147	1,856	13,049
5. Държавни служби	9,925	1,764	3,461	15,150
6. Работници и занаят	1,118	1,616	796	3,530
7. Разни	312	1,272	919	2,503
Общо	26,770	80,175	15,745	122,420
%	22	65,5	12,5	100

Въ хода на политическото преустройство националната легионерска държава се зае основно съ разрешаването на еврейския въпросъ. Известни пречки трѣбваше да се преодолеятъ. Преди всичко липсваха подходящи хора, съ които да бждатъ замѣмени еврейтѣ. Още на време Кодреано бѣ съзналъ, че еврейския въпросъ въ Румъния не може да се реши само съ вземането на нѣкои „мѣрки“. Преди всичко трѣбваше да се създаде единъ новъ румънецъ, като посетилъ на всички мѣроприятия и програми. Предъ това дѣло на

легионеритѣ се изпречиха не малко пречки. Затова съ още по-голъмо признание трѣбба да се отбележатъ създаденитѣ отъ легионеритѣ закони въ тая областъ.

Еврейтѣ за въ бждеще не могатъ да бждатъ притежатели собственици, наематели или управители на земеделски блага. Срещу заплащане ще бждатъ отнети отъ еврейтѣ всички гори, воденици, земеделски предприятия, житни и хранителни складове и др. На еврейтѣ се забранява да взематъ участие при обществени наддавания, търгове и пр. Законътъ отъ 12 ноемврий 1940 год. имъ отне правото да търгуватъ съ монополни стоки, като напътюнъ и алкохолни стоки. Отъ голѣмо значение е даденото право на стопанския министъръ безъ да дава предварително обяснения да назначава въ всички по-важни индустриални предприятия комисари за румънизирание на предприятията. Тѣхната задача е да румънизиратъ дѣлото предприятие като назначатъ румънци-работници и ржководители и взематъ мѣрки да не се прарасватъ имуществата отъ чужденци. Комисарътъ по румънизирането има пълно право да контролира предприятието. Всички предприятия трѣбба да искатъ неговото съгласие. Акцитѣ въ едно акционерно или командитно дружество, въ което има комисаръ, трѣбба да бждатъ именни и ако сж безименни да се превърнатъ въ поименни акции. Всички нееврейски предприятия се задължаватъ до 31 декемврий 1941 год. да уволнятъ всички еврейски служажки. Уволнението може да последва веднага и срещу известно обезщетение. Подъ закона не попадатъ:

1. Прямитѣ наследници на доброволцитѣ, инвалидитѣ и падналитѣ презъ освободителната война въ 1877 год. ако тѣзи наследници до сега сж минали въ християнската религия.

2. Военно-инвалидитѣ отъ свѣтовната война.

3. Сирачетата и наследниците на падналитѣ въ свѣтовната война.

всички параходи и др. водни пѣтнически срѣдства, които до сега се намираха въ еврейски рѣце днесъ преминаватъ въ собственостъ на държавата. Правото на притежаване на кина се отнема отъ еврейтѣ и всички евреи, служажки въ театритѣ се уволняватъ.

Процестъ за прочистването на Румъния отъ еврейтѣ е проведенъ въ пълния смисълъ

на тая дума, обаче още нѣма единъ основенъ законъ противъ еврейтъ. Успѣхътъ на всички тѣзи мѣрки зависи отъ здравия погледъ върху особенитѣ отношения въ Румъ-

ния, въ голѣмъ мащабъ отъ такта, далновидността, чистотата и възможноститѣ на хората, които сж се нагърбили съ разрешението на тази задача. (следва)

Досегашнитѣ германски обществени осигуровки

Германия бѣ първата страна, която още преди 60 години въведе осигуровката за трудящитѣ се. До тогава сѣществуваше само осигуровката, която извършваха основанитѣ частно-капиталистически осигурителни дружества, които бѣха устроени спроти приципитѣ на частната и свободна търговия и, които осигуровки, въ най-широкъ смисълъ на думата, не бѣха подходящи за огромната маса отъ трудящитѣ се. Князъ Ото Бисмаркъ за пръвъ пътъ тури началото на държавната осигуровка за работницитѣ. Това нѣщо бѣ сметено тогава за едно чудо и всички по-културни страни побързаха да последватъ примѣра на Германия и по законодателенъ редъ създадоха съответни осигуровки за трудящитѣ се въ собственитѣ имъ страни. Съ това се призна веднажъ за винаги ржководната роля на Германия въ областта на социалното законодателство.

Отъ 1933 год. въ Германия важи едно друго схващане относно социалнитѣ грижи за трудящитѣ се маси. Ясно бѣше, че едно огромно законодателство за социалното подпомагане на трудящитѣ се не ще разреши правилно тоя въпросъ, ако не се създаде нѣщопо-добро и по-ново. На основание на това, досегашното законодателство по отношение на социалното подпомагане на трудящитѣ се запазва своето значение, независимо отъ новитѣ планове. Но къмъ всичко това, трѣбва да се прибави и въвеждането на много частични осигуровки. Преди всичко трѣбваше да се заздравятъ финансирѣ на различнитѣ сѣществувачи осигуровки и това стана отъ 1933 год. насамъ, така што тѣхната по-раншна деятелностъ, която следъ свѣтовната война бѣ съмнителна, сега на ново бѣ осигурена.

Съ въвеждането на държавното осигуряване въ Германия сж натоварени държавнитѣ осигурителни дружества. Сега сѣществуватъ следнитѣ видове осигуровки:

1. Осигуровка на служащитѣ (чиновнически осигуровки).

2. Осигуровка противъ безработица.

3. Осигуровка на рудокопачитѣ.

4. морска осигуровка.

5. Осигуровка противъ болестъ.

6. Осигуровка противъ злополука.

7. Осигуровка противъ инвалидность.

При чиновническитѣ осигуровки, осигурениятъ се застрахова противъ изгубване на работоспособността си и за старостъ до 65 година, както и за въ полза на своитѣ наследници. Осигуровката е задължителна за всички чиновници отъ всѣкакъвъ видъ, които работятъ срещу една месечна заплата.

Задължителната осигуровка се отнася до чиновници и служащи, чиято годишна заплата не надминава 7,200 Р. М. равна на 227,600 български лева.

Свободни отъ задължителна осигуровка сж всички служащи въ предприятия или германскитѣ желѣзници на Райха, областта, общинитѣ и тѣзи на служба въ осигурителнитѣ дружества. Тѣ, като чиновници, получаваха пенсия.

Осигурителнитѣ вноски се събиратъ половината отъ осигурения и половината отъ служащия.

Вноскитѣ се подраздѣлятъ въ 7 групи споредъ заплатата, и възлизатъ отъ 2 до 25 Р. М. месечно.

Пенсиятъ се състоятъ отъ основнитѣ вноски, споредъ голѣмината на месечната заплата. Предвидени сж пенсии за наследницитѣ на всѣки осигуренъ като за наследници се считатъ вдовицата и сирачетата.

Осигуровкитѣ противъ безработица се извършва отъ осигурителното дружество противъ безработица. То е държавно учреждение и неговата грижа се състои въ това да осигурява противъ безработица всѣки работникъ и да го настанява на работа.

Всички работници сж задължително осигурени въ това дружество, безъ да се взема

предъ видъ голѣмната на тѣхния годишенъ доходъ. Задължително осигурени се считатъ и всички служачи, чийто годишенъ доходъ не надминава сумата 7,200 Р. М. Право за осигуровка противъ безработица има онзи, който е способенъ за работа, но е останалъ безъ работа не по свое желание. Това държавно учреждение, съ своитѣ клонове въ провинцията, се прояви като посредникъ за настаняването на безработнитѣ на работа и неговата заслуга е тамъ, че днесъ въ Германия вече не сѣднествува никаква безработица.

Морската осигуровка обхваща осигуровката противъ болестъ на моряцитѣ, осигуровка противъ злополука съ моряцитѣ, както и инвалидна осигуровка за тѣхъ. Осигуровката противъ болестъ се извършва отъ болничнитѣ каси. Контролата се упражнява отъ осигурителното дружество, респективно държавното осигурително дружество за служачи.

Задължителнитѣ осигуровки обхващатъ работничитѣ, служачитѣ, театралнитѣ служачи, учителитѣ и морячитѣ, чийто годишенъ доходъ не надминава 3,600 Р. М. Вноскитѣ къмъ тѣзи задължителни осигуровки противъ болестъ се плащатъ $\frac{2}{3}$ отъ осигурения и $\frac{1}{3}$ отъ работодателя. Помощитѣ на болнитѣ които се отпускатъ отъ болничнитѣ каси се състоятъ въ даване на седмични помощи на болния, помощи въ случай на смъртъ, помощи за семейства на болнитѣ, седмични помощи за семействата и семейни помощи въ случай на смъртъ.

При осигуровкитѣ противъ злополука носители на осигурителния рискъ сѣ занаятчийскитѣ застрахователни кооперации противъ злополука. Контролата надъ тия кооперации се извършва отъ държавното осигурително дружество. Осигуровката противъ злополука осигурява всѣки пострадалъ при изгнѣнение на работата, а така сѣщо и неговитѣ близки. При осигуровката отъ злополука не се осигурява лице, а предприятието, затова вноскитѣ не се плащатъ отъ осигурения, а отъ предприятието.

Помощта въ случай на злополука се състои въ болнични прегледи, грижи за занаятието и отпускането на една рента за времето презъ което пострадалиятъ не е способенъ за работа, а сѣщо така и помощи за жената и децата на пострадалия.

При осигуровката противъ инвалидностъ носителъ на осигурителния рискъ сѣ областититѣ осигурителни дружества. Тѣ даватъ помощи, издаватъ чекове за ренти и бдятъ за здравето на получателитѣ на рентата. Задължителната осигуровка противъ инвалидностъ обхваща работничитѣ, домашнитѣ помощнички, занимаващитѣ се съ домашни занаяти, служачитѣ по корабитѣ, ако тѣ споредъ наредбитѣ за застраховка на служачитѣ не сѣ задължително осигурени. Срѣдствата за инвалиднитѣ осигуровки се събиратъ отъ осигурения, предприятието и държавата. Седмичнитѣ вноски се внасятъ по равно отъ работника и работодателя, а държавата внася известни добавки.

Помощитѣ се състоятъ въ рента за постоянно инвалидни работници; за временно инвалиди, ако инвалидността трае непрекъснато 26 седмици.

Всички тѣзи осигуровки още при тѣхното основаване, станаха като примѣри и тѣ бѣха въ истинския смисълъ примѣри, защото тѣ бѣха първата решителна стѣпка по пътя на социалната грижа за трудящитѣ се маси. Бащата на това социално законодателство князь Бисмаркъ, бѣше, обаче, недоволенъ отъ успѣха. Поради дългото протакане въ парламента и поради промѣнитѣ, които тайнитѣ държавни съветници бѣха внесли въ програмата на Бисмаркъ, тѣзи планове бѣха станали просто неузнаваеми, та самъ Бисмаркъ се принуди огорченъ да отхвърли отговорността за собственото си дѣло отъ себе си. Преди всичко той бѣ противъ това, штоо германскитѣ работничѣ самъ да откупува болничния си прегледъ и грижата за старостта. Грижата и плащанъ на Бисмаркъ бѣ нѣщо повече отъ една грижа. Той искаше пенсията на чиновничитѣ и на войничитѣ да бѣде равна.

Каквото тогава Желѣзниятъ канцлеръ не успѣ да стори, за кѣсо време бѣ и ще бѣде осъществено чрезъ новото германско социално законодателство. Съ него ще бѣде осъщественъ идеала за една социална грижа на трудящитѣ се, така както се желае отъ истинскитѣ идеалисти. Не вече нѣкой си тамъ ще се грижи за това и съ това да търси и лични успѣхи, а цѣлокупниятъ германски народъ, като единно цѣло, ще се грижи и ще определя сѣдбата на всѣки свой отдѣленъ членъ.

Кратки новини

ХИТЛЕРЪ И МУСОЛИНИ ГОВОРЯТЪ.

Дветѣ речи на Бенито Мусолини и Адолф Хитлеръ произнесени на 23 и 24 февруарий т. г. бѣха отъ решително политическо значение. Следъ тѣзи две речи и най-последниятъ е на ясно върху следващитѣ две точки. 1. Че войната ще продължи до пълна победа надъ Англия и 2. че Германия и Италия образуватъ една общностъ, която никой не е въ състояние да разруши.

★

НОВИ И НОВИ УСПѢХИ ВЪ МОРСКАТА ВОЙНА.

До като на 26 февруарий т. г. германското главно командуване на войскитѣ съобщи за потопяването на повече отъ $\frac{1}{4}$ милиона бр. рег. тона английски или служещи на Англия търговски параходи, на 28 февруарий т. г. то съобщи за потопяването на 9 английски кораби общо 58.000 бр. рег. тона, а на 1 мартъ германското военно командуване балансира общитѣ загуби на Англия презъ месецъ февруарий на 740.000 бр. рег. тона.

★

ЯПОНСКО ПОСЪЩЕНИЕ ВЪ ГЕРМАНИЯ.

На 24 февруарий пристигна една японска делегация въ Берлинъ, водена отъ вицеадмирала Намура. Японцитѣ ще останатъ нѣколко месеци въ Германия и ще проучатъ обзавеждането на германското мореплаване. Заедно съ флотскитѣ офицери пристигна е една делегация отъ 6 японски водачи на младежкѣта въ Берлинъ, на чело на която стои Токази Койяма, отъ японското министерство на просвѣтата. Тая младежка делегация отговаря на посещението на една германска делегация отъ хитлеровата младежъ, която неотдавна бѣ въ Япония.

★

НОВИЯТЪ ГЕРМАНО-ИТАЛИЯНСКИ СТОПАНСКИ ДОГОВОРЪ.

На 27 февруарий бѣ подписанъ новия германо-италиянски договоръ за годината 1941 г. съ успѣхъ. Главното съдържание на този договоръ е, че презъ време на войната всѣка

важна военна доставка, безъ огледъ на изравняването на търговския балансъ и състоянието на клиринговата смѣтка. Договорътъ доказва до каква степенъ дветѣ страни Германия и Италия сѣ свързани помежду си. Както е известно вземането подъ внимание при изравняването на търговския балансъ и при уравниването на клиринговитѣ смѣтки, винаги водѣше къмъ известни спънки между другарски настроенитѣ страни. Подобни спънки за въ бъдеще се премахватъ между Германия и Италия, до като трае войната.

★

ГЕРМАНСКОТО ИЗКУСТВО ВЪ ПАРИЖЪ, РИМЪ И БЪЛГРАДЪ.

Едно сензационно събитие отъ културно значение се случи неотдавна въ парижкитѣ театъръ „Комеди Франсезъ“. Берлинскитѣ театъръ „Шилеръ театъръ“ пристигна въ Парижъ, за да представи шилеровата трагедия „Коварство и любовь“.

Представлението даде възможностъ, за да се срещнатъ германскитѣ и францускитѣ артисти въ фоеатата на „Комеди Франсезъ“, при което, всрѣдъ една принудена задущевностъ, бѣха размѣнени мисли по много въпроси изъ областта на изкуството.

На 2 мартъ пристигна въ Римъ пъкъ Германската държавна опера, за да изнесе редица представления.

Дрезденската държавна опера пъкъ замина за Бѣлградъ. Тамъ тя ще даде едно представление.

Тѣзи посещения показватъ силата и енергията на германския народъ, който продължава и въ най-решителния политически моментъ да прави проби въ странство върху творенията на германското изкуство.

★

ГОДИШНИЯ ДОКЛАДЪ НА КОНЦЕРНА „СИМЕНСЪ“.

Концернътъ „Сименсъ“ е изготвилъ и публикувалъ своя годишенъ докладъ за 1939/1940 г. Отъ него ние виждаме, че износътъ се е запазилъ на сѣщата висота както презъ стопанската 1938/39 год. Значи, въпрѣки войната,

той е останалъ на висотата си отъ преди военното време. На мѣстото на загубенитѣ пазари, поради войната, се откриха нови такива въ Югоизточна Европа и Русия.

Годишниятъ докладъ е забележителенъ въ още едно отношение. Отъ него се вижда, че социалнитѣ разходи на концерна презъ последнитѣ години сѣ съ движили както следва:

1936/37 год.....	24,26 милиона Р. М.
1937/38 „	26,80 „ „ „
1938/39 „	31,14 „ „ „
1939/40 „	36,29 „ „ „

Като се сравнятъ тѣзи социални разходи съ заплатитѣ и надницитѣ за сжитѣ години, които иматъ следнитѣ размѣри:

1936/37 год.....	158,12 милиона Р. М.
1937/38 „	180,47 „ „ „
1938/39 „	213,80 „ „ „
1939/40 „	211,66 „ „ „

може да се види, че социалнитѣ разходи представляватъ кръгло 15—17% отъ общата сума на надницитѣ и заплатитѣ, които въ сжщностъ не представляватъ нищо освенъ увеличение на заплатитѣ и надницитѣ съ горния процентъ.

Между социалнитѣ разходи на последната година не по-малко отъ 20,94 милиона (отъ

общо 36,29 мил. Р. М.) сѣ доброволни разходи, а именно такива за които предприятието не е законно задължено. Тази сума се разпредѣля за приятното прекарване на свободното време въ предприятието, за здравни сѣоржжения, за пътувания и туризмъ за смѣтка на предприятието, доброволни помощи за майки и деца и пр. Тия цифри показватъ, че не е праздна фраза онова, което райхсминистърътъ Д-ръ Гьобелсъ, преди известно време изнесе като една отъ най-висшитѣ цели на Фюрера, а именно да направи отъ Германия първата социална държава въ свѣта.

★

Международна среща въ Гармиш-Партенкирхенъ.

По поводъ зимнитѣ състезания на хитлеровата младежъ въ Гармиш-Партенкирхенъ, пристигнаха на 27 февруарий 400 участници отъ младежкитѣ организации на 13 европейски нации. Целта на срѣщата бѣ една размѣна на мисли въ духа на нова Европа. Германскитъ ръководител на младежкото възпитание Балдуръ фонъ Ширахъ и водачътъ на германската младежъ Аксманъ държаха речи въ тая насока.

Въ страната на техническитѣ чудеса

Изненадитѣ които ни донесе Лайпцигския панаиръ.

Само нашитѣ най-стари съвременници могатъ да си припомнятъ каква революция означаваше появата на целулозата на пазара въ седемдесетѣ години на миналия вѣкъ. Гребени, четки, джобни огледала, очила и много други гѣща изведнажъ се появиха и тѣхната направа не бѣше вече нито отъ дърво, нито отъ рогъ, кость или металъ, а отъ единъ новъ материалъ, а именно отъ така наречения целулоидъ.

Сжщото бѣше и съ вулканизацията. Успѣхъ се отъ основната материя на дървото-целулозата, да се добие единъ новъ продуктъ, който замѣсти кожата и въ много случаи бѣ много по-евтина. Куфари, чанти и т. н. бѣха изработени въ милиони екземпляри.

Или кой не си спомня за победоносния ходъ

на изкуствената коприна, която е сжщо така една материя отъ целулозата. До като въ ония области, които бѣха богати на гори и на материяли отъ сурово дърво, започнаха да никнатъ една следъ друга фабрики за изкуствена коприна, отъ Северна Италия достигнаха тревожнитѣ гласове на фабрикантитѣ на естествена коприна, които започнаха да се оплакватъ отъ липса на пазаръ за нея. Изкуствената коприна значително замѣсти естествената. Кой би помислилъ, обаче, тогава, че всички тѣзи изкуствени материяли бѣха само предтеча на едно гигантско развитие, което крачи днесъ съ бързи крачки?

Следъ свѣтовната война, въ блокиранитѣ стопански страни се зароди и идеята да се произвежда и изкуствена вълна. Въ 1920 год. се постигнаха голѣми успѣхи. Тази първа изкуствена вълна доби името „Вистра“. Това

бъ началото въ победоносния ходъ на така наречената „Целлулозе“. Какъвъ победоносенъ походъ бѣ това, може да се види, че дори и С.-А. Щати, които се задушаватъ отъ естественъ памукъ, презъ 1936 год. произведоха не по-малко отъ 56 милиона тона изкуствена вълна.

Цената на изкуствената вълна е много пониска отъ тази на вълната и малко повече отъ тази на памука. Въ замѣна на това, обаче, колкото по-голъмо е производството, толкова поевтина ще стане тази изкуствена вълна, а това ще предизвика и още по-голъмо намаление въ цената на изкуствената коприна.

Изкуствената вълна днесъ се произвежда въ толкова много видове, што не може вече да се мисли, че тя ще бѣде изхвърлена отъ дрезхарската и модната индустрии въ Европа.

Кой не познава сѣщо така и произведенията отъ Целофанъ, които сѣщо така сѣ производни на целулозата? Ние го познаваме повечето като тънка, подобно на стъкло материя, за опаковка. Въ страната на техническиятъ чудеса, обаче, Целофанътъ намира много по-голъмо употреблѣние. Целофановитъ конци въ модната индустрия се употребѣватъ като замѣстителъ на екзотична трѣва и слама. Миллиони дамски пролѣтни и лѣтни шапки произлизатъ днесъ не отъ естествени трѣви и слами, а отъ целофановитъ нишки.

Добиватъ се отлични ефекти, когато целофановитъ нишки се преработватъ и втъкватъ въ материи отъ естествена или изкуствена вълна или естествена или изкуствена коприна. Такива платове днесъ се намиратъ въ всички голѣми германски копринени ателиета, въ моднитъ изложби и преди всичко въ чужбина, където се купуватъ съ особено желанія, безъ разбира се, често пѣти да знаятъ отъ какво е произведена тая материя.

„Флиро“ е единъ новъ продуктъ на целофана, който принадлежи къмъ най-благороднитъ и ценни изкуствени текстилни материали, защото той притежава всичкитъ качества на влакната отъ вълната ангора.

„Флиро“ го има въ всички бои, а сѣщо така въ златенъ и сребъренъ блѣсъкъ. Снабденъ съ микроскопически малки вѣзли, „Флиро“ втъканъ въ плата придава, особено на спортнитъ вълнени платове, единъ великолепенъ изгледъ.

Целофановитъ влакна въ връзка съ тънкитъ метални фолиота даватъ едно украшение, които, макаръ че нѣматъ нито златна нито сребърна оксидация, добиватъ и задържатъ единъ траенъ блѣсъкъ. Отъ сѣщитъ материали сѣ направени и украшенията по дрехитъ на германскитъ войници и офицери и които изглеждатъ като че ли сѣ направени отъ злато и сребро. Целофанътъ си е пробилъ такъвъ пътъ на пазара, че той не може никога да бѣде измѣстенъ.

Що е „Миполамъ“?

Това е една изкуствена материя, която се произвежда отъ вѣглища. Хиляди предмети за употребяване, плочи, профили, мека материя за запушване, изолационни материи за изолиране на тѣл и кабелъ, материя за полиране и пр. се произвеждатъ отъ миполама. Тази материя има преимуществото предъ гумата и линолеума, защото тя не се разваля нито отъ топлината нито отъ киселина. Една подова постилка отъ миполамъ поставена върху палубата на единъ презокеански параходъ, който пѣтува презъ екватора не се размеква отъ топлината и не мереше като гумената постилка. Кабели и тѣсове, които сѣ изолирани съ липоманъ иматъ една по-голъма употреба отколкото другитъ изолационни материали.

Единъ напълно прозраченъ, стъкловиденъ материалъ и сроденъ на липомана, е Астрало. Астралонътъ е по-лекъ отъ стъклото, по-здравъ и напълно нечувствителенъ срещу влага и атмосферни влияния. Астралонътъ е единъ необходимъ артикулъ за аеропланитъ и параходитъ, където напълно измѣсти стъклото.

Едно особено мѣсто заема Тролитула. Той се добива съ особени апарати и служи като материя за облицовка, особено въ производството на машини и апарати, както и въ прецизната механика. Отъ Тролитулъ се произвеждатъ лѣжници, най-различни видове копчета, чинии, писалки, шишета за капки, дози за пудра и хиляди други предмети. Особено женскитъ свѣтъ ще се интересува отъ тия произведения, защото отъ него се правятъ красиви разноцветни напрѣстници, разноцветни фершлуси, които покрай металнитъ такива, върху едно дамско палто изглеждатъ по-красиви.

Стирофлексътъ служи като изолиращъ материалъ, както и за приготвянето на спи-

рали, които трѣбва да бждат свивани и еластични.

Повечето от споменатитѣ материали и предметитѣ отъ тѣхъ до сега надвишаватъ употреблението на други подобни материали по качество. Днесъ е безсмислено да се говори за долнокачественостъ на изкуственитѣ материали спрямо до сега употребяванитѣ. Въ много случаи може да се каже дори обратното. Единъ гребенъ напр. изработенъ отъ естественъ рогъ, при употреблението неговитѣ върхове се счупватъ. Единъ гребенъ, обаче, отъ изкуствена материя не се разваля така лесно. Слоновата костъ е единъ благороденъ материалъ, но благородниятъ изкуственъ Харцъ е отъ сжщата боя и при това притежава далечъ погодѣма еластичностъ и способностъ за обработка.

Има на лице доклади отъ металнитѣ валцови заводи, които доказватъ, че изкуствениятъ харцъ има тридесетъ до четиридесетъ пѣти по-големо траене отколкото онѣзи отъ бронзъ. Материятъ за буквитѣ въ печатарството отъ олово е тежъкъ и отровенъ. Пластичнитѣ букви отъ изкуственъ материялъ, което е едно отъ най-новитѣ произведения на германската индустрия, сж леки, неотровни и при това по-здрави. Изкуствени жбѣи отъ изкуственъ харцъ замѣстватъ златнитѣ и сре-

бърни жбѣни коронки не само натѣлно, но сж до толкова практични, щото отъ възъ тѣ не могатъ да бждатъ различени отъ истинскитѣ

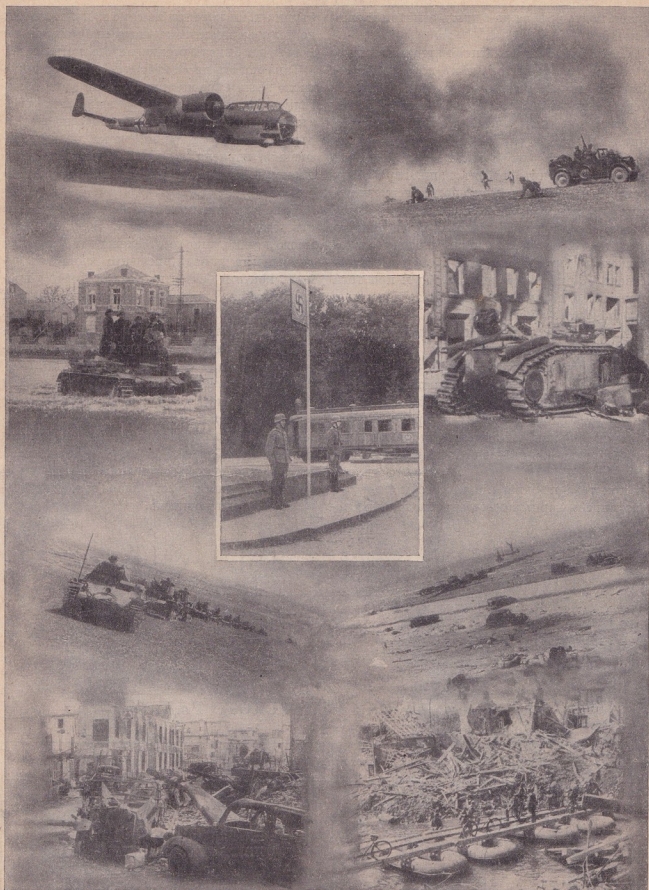
Така могатъ да се изброятъ едно грамадно число нови и все нови изкуствени материали. Изкуствено-произведения лигнафолъ превзхожда отчасти ценното тропическо твърдо дърво каквито сж дървото пока, ираха, перзисиана, корнела и др. по външенъ изгледъ, планомѣрностъ и трайностъ при употреблението.

Буна е германската гума. Тя се произвежда отъ вжглища, варъ и дърва. Нѣма да бжде много казано, ако се отбележи, че Германия не би могла да води днешната война безъ буната, както и безъ изкуствения бензинъ-производство на Лойна. Буната се показва полезна сжщо както естествената гума, като материалъ за запущване при каквото и да е случай. Нѣщо повече буната се затвърди като по-подходящъ материалъ отъ естествената гума.

Който е ималъ възможността да посети тази годишнина Лапцигски панаиръ, ще се е убедилъ какъвъ гигантски напредѣкъ е направила индустрията за изкуствени материяли въ всички области. Съ това производство, което е пригодно не само за война, но и за миръ, Германия се утвърждава за всички времена като пжеводителъ.

ПРОГРАМА НА ГЕРМАНСКОТО РАДИО

Време на предаването	Видъ на предаването	Езикъ	Станции	Вълна
6.15—6.30	Новини	Българ.	DONAU, DXO, WS A.1253	
18.15—18.30	"	"	DONAU, DXM, DXJ	
20.15—20.30	"	"	DONAU, DXM	
23.00—23.15	"	"	WA A 1283	
23.15—23.30	"	"	DONAU, DXM	

Победата на западъ.